

تقسیم ادیان به دو دسته ابراهیمی و غیرابراهیمی کار دانشمندان غربی است

دبیر کمیسیون توسعه پژوهش و آموزش عالی قرآنی کشور گفت: تقسیم‌بندی ادیان به دو دسته ابراهیمی و غیرابراهیمی معمولاً از سوی دانشمندان غربی مطرح می‌شود که البته از منظر قرآن کریم این تقسیم‌بندی دقیق نیست.

دبیر کمیسیون توسعه پژوهش و آموزش عالی قرآنی کشور گفت: تقسیم‌بندی ادیان به دو دسته ابراهیمی و غیرابراهیمی معمولاً از سوی دانشمندان غربی مطرح می‌شود که البته از منظر قرآن کریم این تقسیم‌بندی دقیق نیست.

به گزارش خبرگزاری مهر، ابوالفضل خوش منش نویسنده کتاب «دو پیشوای ملل، حضرت ابراهیم(ع) و حضرت رضا(ع)» به مناسبت فرا رسیدن سالروز میلاد پیامبر خاتم(ص) در پاسخ به این سؤال که چرا اسلام جزو ادیان ابراهیمی است، گفت: چون شخصیت پیامبر اکرم(ص) در نسل جناب ابراهیم(ع) قرار داده شده و این شخصیت بزرگ میان ادیان مختلف جهان از جمله یهود و مسیحیت و اسلام مورد احترام است.

وی افزود: البته تقسیم‌بندی ادیان به دو دسته ابراهیمی و غیرابراهیمی کار دانشمندان غربی است و از منظر قرآن کریم این تقسیم‌بندی مشهور دقیق نیست. جناب ابراهیم حق بزرگی بر دیانت - آن هم دیانت همراه با تعقل و احتجاج فکری - دارد و این موضوع صرفاً به ادیان ابراهیمی محدود نمی‌شود.

رئیس مرکز هماهنگی، توسعه، پژوهش و آموزش عالی قرآنی اظهار داشت: به قول فیلسوف ذوالفنون علامه شعرانی، می‌توان گفت که حکمای جهان از احتجاجات و براهین ابراهیم(ع) به آیین خرد و توحید و برهان رهنمون شده‌اند. یعنی حق ابراهیم(ع) فقط در مناسک نیست بلکه در مسئله تعقل نیز وجود دارد و مشهود است.

خوش منش درباره شخصیت حضرت ابراهیم(ع) اضافه کرد: ابراهیم(ع) حدود چهار هزار سال قبل پرچم تعقل، حق‌گرایی و حنیف بودن را در این سرزمین برافراشت. ایشان پیامبر برهان و استدلال‌های توحیدی است و مناظرات ایشان با آزر، بت‌پرستان، ستاره‌پرستان و نمرود در تاریخ جاودانه شده و ایشان میان ادیان مختلف محترم و معتبر است.

وی افزود: ابراهیم(ع) تمدن‌ها را درک کرده، آیین‌ها و رنگ‌های مختلف تعبد و پرستش را دیده و جدای از بین‌النهرین، در شام و مصر نیز حاضر شده که نقاط تمدنی آن سرزمین بوده‌اند. سپس مأمور می‌شود خانه خدا را در صحرای سوزانی بنا کند تا از نسل این پیامبر بزرگ جهانی و به تعبیری پیامبر نخستین، یک امت مسلم پیدا شود.

این دکترای علوم قرآن و حدیث در پاسخ به پرسشی درباره معنای «دین حنیف» گفت: وقتی قطب‌نما را روی زمین می‌گذاریم، عقربه به این طرف و آن طرف حرکت می‌کند تا جهت صحیح را پیدا کند و رو به نقطه‌ای ثابت شود. «حنیف» همان زمانی است که نقطه اصلی و درست پیدا می‌شود. جناب ابراهیم(ع) پیامبر توحید و گرایش به فکرت و فطرت است و آیین حنیف از سوی ایشان بنیاد شده است.

خوش منش همچنین در پاسخ به این پرسش که مراد از «ملت ابراهیم» در قرآن کریم چیست، اظهار داشت: «ملت ابراهیم» یعنی کیش و آیینی که حضرت ابراهیم(ع) از خودش در جهان به جا گذاشته و از طریق جناب اسماعیل و حضرت محمد(ص) به ما به رسیده است.